

SPROSTOWANIA

Addendum

Decyzję nr 3/92 Komitetu ds. Współpracy EWG-San Marino należy uważać za część Wydania specjalnego *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* w języku polskim, rozdział 11 tom 1.

DECYZJA NR 3/92 KOMITETU DS. WSPÓŁPRACY EWG-SAN MARINO

z dnia 22 grudnia 1992 r.

w sprawie uzgodnień dotyczących świadczenia pomocy wzajemnej na mocy art. 13 umowy między Wspólnotą a San Marino

(93/103/EWG)

KOMITET DS. WSPÓŁPRACY,

uwzględniając umowę przejściową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino, w szczególności jej art. 13 ust. 8,

a także mając na uwadze, że prawidłowe funkcjonowanie umowy wymaga ścisłej współpracy między organami umawiających się stron odpowiedzialnymi za wdrażanie postanowień tej umowy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Organy administracyjne stron świadczą sobie pomoc wzajemną zgodnie z przepisami niniejszej decyzji.

TYTUŁ II

Artykuł 2

Definicje

W rozumieniu niniejszej decyzji:

- a) „przepisy celne” oznaczają wszystkie przepisy mające na terytorium stron zastosowanie do przywozu, wywozu oraz tranzytu towarów, a także obejmowania towarów jakkolwiek procedurą celną, w tym środkami odnoszącymi się do zakazu, ograniczenia lub nadzoru;
- b) „cła” oznaczają wszelkiego rodzaju cła, opłaty, honoraria i podatki naliczane i pobierane na terytoriach umawiających się stron na mocy przepisów celnych, z wyjątkiem honorariów i opłat proporcjonalnych do przybliżonego kosztu wyświadczonych usług;
- c) „organ składający wniosek” oznacza organ administracyjny posiadający stosowne uprawnienia przyznane mu przez umawiające się strony, który składa wniosek o pomoc;

- d) „organ przyjmujący wniosek” oznacza organ administracyjny posiadający stosowne uprawnienia przyznane mu przez umawiające się strony, który przyjmuje wniosek o pomoc;
- e) „naruszenie” oznacza każdy przypadek faktycznego naruszenia tych przepisów lub próbę takiego naruszenia.

Artykuł 3

Zakres

1. Umawiające się strony świadczą sobie pomoc wzajemną, w sposób i na warunkach określonych w niniejszej decyzji, w celu zapewnienia prawidłowego wdrażania przepisów celnych, zwłaszcza poprzez zapobieganie naruszeniom tych przepisów i wykrywanie takich naruszeń, a także poprzez prowadzenie dochodzeń w tej sprawie.
2. Pomoc w sprawach związanych z cłami przewidziana w niniejszej decyzji leży w gestii każdego organu administracyjnego umawiających się stron, który jest odpowiedzialny za wykonanie niniejszej decyzji. Nie narusza żadnych postanowień regulujących pomoc wzajemną w sprawach karnych. Ponadto nie ma zastosowania do informacji gromadzonych na mocy uprawnień, z których wspomniane organy korzystają na wniosek organów sądowych, chyba że organy te wyraziły na to zgodę.

Artykuł 4

Pomoc w odpowiedzi na wniosek

1. Organ przyjmujący wniosek przekazuje organowi występującemu z nim – na jego wniosek – wszelkie informacje, które mogą okazać się pomocne, by zapewnić prawidłowe wdrażanie przepisów celnych. W szczególności odnosi się to do informacji dotyczących wykrytych lub planowanych działań, które stanowią lub wydają się stanowić naruszenie tych przepisów.
2. Organ przyjmujący wniosek informuje organ występujący z nim – na jego wniosek – czy towary wywożone z terytorium jednej z umawiających się stron są regularnie przywożone na terytorium drugiej z umawiających się stron, i w stosownych przypadkach przekazuje szczegółowe informacje na temat procedury celnej, którą takie towary są objęte.
3. Na wniosek organu składającego wniosek organ przyjmujący wniosek podejmuje kroki w celu wprowadzenia nadzoru nad:

- a) osobami fizycznymi lub prawnymi w przypadkach, w których istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że osoby te naruszają lub naruszyły przepisy celne;
- b) przemieszczaniem towarów, które wskazano jako przedmiot potencjalnych poważnych naruszeń przepisów celnych;
- c) środkami transportu w przypadkach, w których istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że środki te są lub mogą być wykorzystane lub zostały wykorzystane do naruszenia przepisów celnych.

Artykuł 5

Dobrowolna pomoc

Umawiające się strony świadczą sobie pomoc wzajemną w sprawach, za które są odpowiedzialne w przypadkach, w których ich zdaniem takie działanie jest niezbędne dla prawidłowego wdrażania przepisów celnych, w szczególności jeśli otrzymają informacje dotyczące:

- działań, które stanowiły, stanowią lub mogą stanowić naruszenie tych przepisów i które mogą mieć znaczenie dla pozostałych umawiających się stron,
- nowych sposobów lub środków prowadzenia takich działań,
- towarów, o których wiadomo, że mają związek z poważnym naruszeniem przepisów celnych regulujących przywóz, tranzyt lub wszelkie inne procedury celne.

Artykuł 6

Przekazywanie/powiadamianie

Na wniosek organu składającego wniosek organ przyjmujący wniosek podejmuje wszelkie niezbędne kroki, zgodnie z jego przepisami, w celu:

- przekazania wszelkich dokumentów, lub
- powiadomienie o każdej decyzji,

które wchodzi w zakres zastosowania niniejszej decyzji, lub powiadomienia go o każdej tego typu decyzji. W takich przypadkach, stosuje się przepisy art. 7 ust. 3.

Artykuł 7

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski, stosownie do niniejszej decyzji, sporządzane są w formie pisemnej. Załącza się do nich dokumenty uznane za niezbędne dla udzielenia odpowiedzi. Jeśli wymaga tego pilny charakter danej sytuacji, wniosek może mieć formę ustną, ale musi zostać niezwłocznie potwierdzony w formie pisemnej.

2. Do wniosków składanych zgodnie z przepisami ust. 1 załącza się następujące informacje:

- a) dane organu występującego z wnioskiem;
- b) wnioskowane środki;
- c) uzasadnienie i cel wniosku;
- d) stosowne przepisy ustawowe i wykonawcze oraz inne dokumenty prawne;
- e) możliwie pełne i ściśle dane osób fizycznych lub prawnych, w związku z którymi prowadzone jest dochodzenie;
- f) podsumowanie istotnych faktów, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 6.

3. Wnioski są sporządzane w jednym z języków urzędowych organu składającego wniosek lub w języku, który ten organ uzna za stosowny.

4. Jeśli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, można wystąpić z żądaniem jego poprawienia lub uzupełnienia. Jednocześnie można jednak zarządzić środki ostrożności.

Artykuł 8

Odpowiedzi na wnioski

1. W odpowiedzi na wniosek o pomoc organ otrzymujący go lub w przypadkach, w których organ ten nie może sam podejmować działań, wydział administracyjny, któremu organ ten przesłał wniosek, przekazuje informacje już posiadane i przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiedniego dochodzenia, tak jakby działał na własny rachunek lub w imieniu innego organu tej samej umawiającej się strony.

2. Wnioski o pomoc realizowane są zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i innymi instrumentami prawnymi umawiającej się strony, do której zostały skierowane.

3. W drodze porozumienia między jedną umawiającą się stroną a zainteresowaną drugą umawiającą się stroną i w sposób określony przez tę ostatnią urzędnicy odpowiednio upoważnieni przez drugą umawiającą się stronę mogą gromadzić w biurach organu przyjmującego wniosek lub innego organu, za który jest on odpowiedzialny, informacje dotyczące naruszeń przepisów celnych, których to informacji organ składający wniosek potrzebuje do celów niniejszej decyzji.

4. Urzędnicy jednej umawiającej się strony za zgodą drugiej umawiającej się strony mogą być obecni przy dochodzeniach przeprowadzanych na terytorium tej drugiej strony.

Artykuł 9

Przekazywanie informacji

1. Organ przyjmujący wniosek przekazuje organowi składającemu wniosek wyniki dochodzeń w postaci dokumentów, uwierzytelnionych odpisów dokumentów, sprawozdań i innych podobnych pisemnych materiałów.

2. Materiały, o których mowa w ust. 1, mogą być zastąpione informacją elektroniczną, przekazaną w dowolnej postaci w tym samym celu.

Artykuł 10

Wyjątki od zobowiązania do udzielenia pomocy

1. Umawiające się strony mogą odmówić pomocy zgodnie z niniejszą decyzją, w przypadku gdy taka pomoc:

- a) może zaszkodzić ich suwerenności, porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu lub innym żywotnym interesom;
- b) związana jest z zasadą lub regulacją dotyczącą podatków lub wymiany, która nie jest częścią zasad lub regulacji dotyczących ceł;
- c) wiązałaby się z naruszeniem tajemnicy przemysłowej, handlowej lub służbowej.

2. Jeśli organ składający wniosek występuje o informacje, których sam na podobny wniosek nie mógłby dostarczyć, zaznacza to w swoim wniosku. Wówczas decyzja dotycząca sposobu, w jaki należy rozpatrzyć taki wniosek, należy do organu go przyjmującego.

3. Jeśli zapadła decyzja o odmowie pomocy, organ składający wniosek musi zostać niezwłocznie poinformowany o tej decyzji i jej uzasadnieniu.

Artykuł 11

Ochrona tajemnicy

1. Informacje przekazane zgodnie z niniejszą decyzją w jakiegokolwiek postaci są poufne. Są objęte tajemnicą służbową i przysługuje im ochrona przewidziana przepisami obowiązującymi na terytorium umawiającej się strony, która otrzymała te informacje, oraz ochrona zapewniana odpowiadającymi im zasadami, które mają zastosowanie do organów Wspólnoty.

2. Dane osobowe nie są przesyłane w przypadkach, w których istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że dostarczenie lub wykorzystanie takich informacji byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa jednej ze stron, zwłaszcza jeśli dana osoba doznałaby w rezultacie nieuzasadnionej krzywdy. Strona otrzymująca informacje przekazuje stronie dostarczającej informacje – na żądanie – szczegółowe dane na temat sposobu, w jaki informacje te są wykorzystywane, oraz uzyskanych wyników.

3. Dane osobowe mogą być przekazywane jedynie organom administracyjnym, a w przypadkach, w których są niezbędne do celów postępowania sądowego, krajowemu ministerstwu sprawiedliwości i organom sądowiczym. Żadna inna osoba ani żaden inny organ nie mogą gromadzić takich informacji bez uprzedniej zgody organu przekazującego te informacje.

4. Strona przekazująca informacje weryfikuje ich poprawność. Jeśli okaże się, że przekazane informacje są niepoprawne lub powinny zostać zniszczone, strona otrzymująca jest o tym niezwłocznie informowana i oczekuje się, że poprawi ona lub zniszczy te informacje.

5. Dana osoba może zwrócić się o udzielenie informacji na temat przechowywanych danych i celów, dla których są one przechowywane. Pozostaje to bez uszczerbku dla przypadków, w których nadrzędną przesłanką jest porządek publiczny.

Artykuł 12

Wykorzystywanie informacji

1. Gromadzone informacje mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszej decyzji. Mogą być wykorzystywane przez umawiające się strony do innych celów wyłącznie po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody organu administracyjnego przekazującego te informacje i podlegają ograniczeniom ustalonym przez ten organ. Niniejsze przepisy nie mają zastosowania do informacji dotyczących przestępstw związanych z narkotykami i substancjami psychotropowymi; informacje tego rodzaju mogą być przekazywane organom bezpośrednio zaangażowanym w zwalczanie handlu narkotykami w granicach przewidzianych w art. 3.

2. Przepisy ust. 1 nie wykluczają wykorzystania informacji w postępowaniu administracyjnym lub sądowym wszczętym w późniejszym terminie w związku z naruszeniem przepisów celnych.

3. Informacje zgromadzone na podstawie niniejszej decyzji, a także dokumenty udostępnione na jej podstawie mogą zostać wykorzystane przez umawiającą się stronę w charakterze dowodu w oświadczeniach, sprawozdaniach i zeznaniach w trakcie postępowań i procedur sądowych.

Artykuł 13

Biegli i świadkowie

Pracownik organu przyjmującego wniosek może zostać uprawniony w granicach uzyskanego upoważnienia do występowania jako biegły lub świadek w postępowaniu prawnym lub administracyjnym wszczętym w dziedzinach objętych niniejszą decyzją w ramach jurysdykcji innej umawiającej się strony i do przedstawiania przedmiotów i dokumentów lub uwierzytelnionych odpisów dokumentów niezbędnych dla tego postępowania. Wezwanie do sądu musi zawierać wyraźne informacje o danej sprawie i stwierdzać, w związku z czym i w jakim charakterze pracownik będzie przesłuchiwany.

*Artykuł 14***Koszt pomocy**

Żadna z umawiających się stron nie występuje z roszczeniem zwrotu kosztów poniesionych w wyniku wykonywania niniejszej decyzji, z wyjątkiem, tam gdzie ma to zastosowanie, honorariów wypłaconych biegłym i świadkom oraz tłumaczom ustnym i pisemnym niepowiązanym z organami.

*Artykuł 15***Wykonanie**

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiedzialne są krajowe organy administracyjne Republiki San Marino i stosowne działy Komisji. Podejmują one decyzje co do wszelkich praktycznych kroków związanych z wykonaniem, uwzględniając obowiązujące przepisy o ochronie danych. Mogą wystąpić do odpowiednich podmiotów z propozycją wprowadzenia do niniejszej decyzji zmian, które uznają za konieczne.

2. Umawiające się strony konsultują się ze sobą w sprawie przepisów wykonawczych, które zostają przyjęte zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym artykule, i powiadamiają się o tych przepisach.

*Artykuł 16***Komplementarność**

1. Niniejsza decyzja jest uzupełnieniem faktycznych lub ewentualnych umów o pomocy wzajemnej między jednym państwem Wspólnoty lub większą ich liczbą a San Marino i nie stoi na przeszkodzie wykonywaniu takich umów. Nie uniemożliwia również w żaden sposób świadczenia pomocy wzajemnej o szerszym zakresie na mocy tych umów.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 12, umowy nie naruszają przepisów Wspólnoty regulujących przepływ między stosownymi działami Komisji i organami celnymi państw członkowskich informacji celnych, które mogą być przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 1992 r.

W imieniu Komitetu Współpracy
Pietro GIACOMINI
Przewodniczący